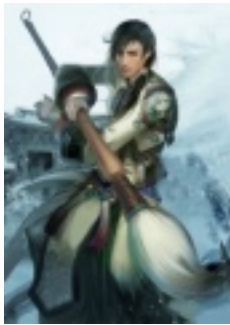

Hồi Phong Thất Tuyệt

Contents

Hồi Phong Thất Tuyệt	1
1. Chương 1: Đâu Khẩu Thanh Mai	1
2. Chương 2: Tâm Hữu Linh Tê	2
3. Chương 3: Kim Phong Ngọc Lộ	2
4. Chương 4: Mộng Đoạn Vu Sơn	3
5. Chương 5: Vạn Cổ Thôn Hôi	4
6. Chương 6: Sinh Tử Minh Hà	4
7. Chương 7: Tình Thiên Nạn Bồ	5

Hồi Phong Thất Tuyệt

Giới thiệu

Tịch dương vẽ lên một dải ráng vàng rực rỡ theo thân ảnh hai người, gió đêm phơ phất, tay áo phất phơ, từ xa nhìn lại, họ như hai kẻ thần tiên...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoi-phong-that-tuyet>

1. Chương 1: Đâu Khẩu Thanh Mai

Tịch dương vẽ lên một dải ráng vàng rực rỡ theo thân ảnh hai người, gió đêm phơ phất, tay áo phất phơ, từ xa nhìn lại, họ như hai kẻ thần tiên...

Kiểm quang của Già Lam Kiếm như hoa xuân bùng nổ, từ chốn sâu thẳm của ký ức bay tới, vô tung vô tích.

Hắn đưa tay trái kết sư tử ấn, A Nan Đạo ảo hóa thành mười chín đạo điện quang đan nhau xuất ra khiến kiếm mang tiêu tán.

* * * * *

Hắn loáng thoáng thấy dòng sông nhỏ bé ấy. Hôm đó hắn vừa đánh nhau với một nhóm ngoan đồng, nghênh ngang đến bên sông, chuẩn bị tắm thật thống khoái, chợt thấy một nữ hài tử nhỏ nhắn đang vén tà váy trắng tinh nghịch nước, bọt nước tung lên, tiếng cười khúc khích của nàng được ánh nắng chiếu vào trở nên gần như trong suốt.

Nàng ngẩng đầu lên, nhìn thấy hắn liền mỉm cười.

Hắn ngây ngô hỏi: “Cô đang làm gì vậy?”

“Ta đang bắt cá!” Nàng nhắm mắt lại, hình dáng hiện lên vẻ say mê, “Ta rất thích ăn cá, mẫu thân nói ta giống như mèo vậy!”.

“Vậy... sau này ta gọi cô là Tiểu Miêu có được không?”.

“Được!” Nàng mỉm cười đáp.

2. Chương 2: Tâm Hữu Linh Tê

Kiểm quang của Già Lam Kiếm đột nhiên thu liễm, xuyên qua thời gian và không gian, biến ảo đâm thẳng vào ngực hắn.

Chân trái hắn rút lại đến khi chạm vào mặt cá chân phải, toàn thân quay tít, A Nan Đao chém ra như điện, gạt được một kiếm độc địa này.

* * * * *

Tên nàng không phải là Tiểu Miêu. Vân Bích Quỳnh là viên ngọc quý duy nhất của Quan Trung đệ nhất kiếm Vân Mộ Thiên. Nhưng điều đó không ảnh hưởng đến chuyện hắn và nàng thành một đôi.

Cả hai cùng hái hoa vật quả, bắt cua đuổi chim, tiếng cười trong veo vang khắp sơn cốc. Hắn cũng là thần bảo hộ của nàng, chỉ cần ở cạnh hắn, nàng không bao giờ bị hài tử khác bắt nạt. Hắn và nàng là bằng hữu thân thiết nhiên, cũng gần như một đôi huynh muội.

Đến một ngày kia, hắn đang hớn hờ cầm một đóa bách hợp vừa hái xuống, chợt thấy lợn tóc mai đen nhánh xòa trên cần cổ thon thả, lòng hắn bỗng mênh man. Nàng đợi đã lâu, quay lại nhìn thấy ánh mắt hắn, lòng cũng rung lên, bất giác cúi đầu xuống.

Từ đó, hai người biết rằng tất cả đều đã thay đổi.

3. Chương 3: Kim Phong Ngọc Lộ

Già Lam Kiếm từ trái vòng qua phải, kiếm quang rung lên đột nhiên hóa thành hai đạo kiếm ảnh đồng thời đâm vào tiểu phúc và vai phải hắn, không ai nhận ra thực chiêu.

A Nan Đao đứng thẳng như thân tùng, tiểu phúc hắn lắc qua một cách thần kỳ, hình thành một màn đao, tiếng đinh đang vang lên, hai nhát kiếm bị hóa giải.

* * * * *

Dưới ánh sao lấp lánh, nàng khẽ mỉm cười dựa vào ngực hắn. Hắn lớn gan hôn nàng đến nghẹt thở đoạn hỏi: “Nàng lại có trò gì sao mà cao hứng vậy?”.

Nàng lại cười một hồi rồi mới đáp: “Tên Vương công tử kia, thực sự là một bao cở!”

Thấy thiếp múa một hồi Vân Tiêu thập nhị kiếm, sắc mặt tái mét, không thốt lên được tiếng nào quay người bỏ chạy...”.

“Người ta là người đọc sách! Nàng nha, lại chỉ biết trêu đùa người ta thôi!” Hấn lên tiếng trách.

“Lẽ nào không nên trêu cợt y? Lẽ nào chàng muốn thiếp phải gả cho y?” Nàng tức giận quệt ngang vành môi.

“Đúng, đúng, nên dạy dỗ hấn, trên đời chỉ có một Vân Bích Quỳnh, là của Tiết Hàn Sơn ta”.

“Chàng cứ ở đó mà mơ đi”. Nàng cắn mạnh vào vai hấn nhưng chưa kịp cắn thì vành môi đã bị môi hấn chặn lại.

Một lúc sau, nàng mới khẽ thở dài nói: “Một tháng nữa, phụ thân sẽ nghênh chiến với Ký Nam Kiếm Ma Tiêu Trọng Hải, bọn ta sẽ có thêm chút thời gian bên nhau”.

“Phụ thân nàng sẽ thắng chứ?” Hấn lo lắng hỏi.

“Đương nhiên, phụ thân nhất định sẽ thắng, phụ thân là kiếm thủ cao cường nhất trên đời này!” Nàng trả lời kiên định, trong mắt toát lên vẻ sùng kính.

4. Chương 4: Mộng Đoạn Vu Sơn

Già Lam Kiếm thu lại, vẽ lên một đóa hoa kiếm lớn, chợt hóa khinh linh thành mảnh mẽ, chém xuống dứt khoát, uy thế nặng ngàn cân.

Hấn khẽ ngâm một câu thiền xướng, đem tầng thứ mười hai Ban Nhược Vô Tướng chân lực nhập vào A Nan Đạo đưa lên đỡ. “Choang”, hoa lửa văng tung tóe, đao kiếm rền rĩ tách nhau ra.

* * * * *

“Nàng thật sự muốn gia nhập Nga Mi phái?” Hấn lo lắng hỏi.

Nàng cắn chặt môi, gật đầu khẳng định.

“Cho dù nàng thực sự gia nhập vào Nga Mi phái, bọn họ vị tất sẽ truyền cho nàng Hồi Phong Thất Tuyệt!”.

Nàng xoay người, nói dứt khoát: “Dù thế nào, thiếp cũng phải hoàn thành di nguyện của cha, nhất định phải học được Hồi Phong Thất Tuyệt”.

“Trên đời này còn có rất nhiều tuyệt học, hà tất cứ phải học Hồi Phong Thất Tuyệt? Nàng phải biết rằng, Hồi Phong Thất Tuyệt là tuyệt kỹ trấn sơn của Nga Mi phái, không truyền cho tục gia đệ tử!”.

Nàng nheo mắt lại, chậm rãi nói: “Phụ thân trước khi lâm chung đã nói, chỉ có Hồi Phong Thất Tuyệt của Nga Mi mới có thể phá Tương Tư kiếm pháp của Tiêu Trọng Hải, lời của phụ thân nhất định không sai, vì danh tiếng của nhà họ Vân, thiếp tình nguyện xuất gia!”.

“Vậy bọn ta thì sao?” Hấn nói với giọng tuyệt vọng.

Nàng ngẩng đầu lên nhìn hấn thật kỹ, tựa hồ như muốn nhớ kỹ hấn suốt đời suốt kiếp.

Sau đó nàng đáp: “Xin chàng hãy quên thiếp đi, được không?”

Dưới ánh trăng, sắc mặt hấn trở lên tái nhợt.

5. Chương 5: Vạn Cổ Thôn Hôi

Già Lam Kiếm rít lên, vẽ ra một vòng tròn, áp tới như núi non khiến hần không tránh được.

A Nan Dao đan nhau hình thành từng làn sóng dâng lên, dòng khí lan tràn, thanh kiếm bị chặn lại.

* * * * *

Hần một mỗi ngồi bên cạnh ngọc tuyến, hai mắt đỏ ngầu, hần đợi ở nơi này đã ba ngày ba đêm rồi.

Rốt cục, hần cũng nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc liền phấn chấn bật người đứng dậy.

Quả nhiên, hần đã trông thấy nàng, dù cho nàng mặc một bộ thanh bào mộc mạc, đi lẫn trong một đám ni cô, nhưng chỉ thoáng qua là hần đã nhận ra nàng.

“Bích Quỳnh! Bích Quỳnh!” Hần vui mừng gào to tên của nàng, “Nàng xem, ta đã được Huệ Phương đại sư của Thiếu Lâm thu làm đệ tử, người nói A Nan Dao của ta nhất định sẽ thắng được Tương Tư Kiếm của Tiêu Trọng Hải. Chúng ta có thể báo thù cho phụ thân của nàng rồi, nàng không cần phải học Hồi Phong Thất Tuyệt kia nữa!”.

Một ni cô trẻ tuổi nhất, hiếu kỳ quay sang hỏi: “Định Chân sư tỷ, người đó là ai?”.

Nàng lạnh lùng đưa mắt nhìn về phía hần, chậm rãi trả lời: “Tỷ không biết vị thí chủ này!”.

Hần vừa định lão tới, “choeng” “choeng”... đám ni cô đều rút trường kiếm ra khỏi bao, cùng quát lên: “Nga Mi thánh địa, xin thí chủ tự trọng!”.

Hần ngơ ngác nhìn theo nàng đang dần dần đi xa.

6. Chương 6: Sinh Tử Minh Hà

Kiểm quang của Già Lam Kiếm như dòng thác từ ngân hà đổ xuống, lan ra như tuyết lở, đâm sang trái với uy thế không gì chặn nổi.

Đao khí lăm lệt của A Nan Dao đột nhiên tỏa sáng, bao trùm không gian, kiếm quang và đao khí va nhau, lóe lên như ánh trăng tròn.

* * * * *

Tĩnh Diệt lão ni chậm rãi để bức thư trong tay xuống, trầm tư không nói.

“Sư thái...”. Hần cất giọng chờ mong.

“Thí chủ đã giết Thái Hồng Yến Tử Cao Phi Thanh, bảo toàn sự thanh bạch cho đệ tử Nga Mi, lại có thư tay của Thiếu Lâm Huệ Phương đại sư, yêu cầu của thí chủ bản ni có thể chấp nhận, chỉ là...”.

Trái tim hần phảng phất rơi vào tuyết lạnh.

“Định Chân thiên phú cực tốt, chính là đệ tử đầu tiên luyện đến tầng thứ chín của Toái Ngọc Thần Cương khi chưa đến ba mươi tuổi trong vòng trong trăm năm trở lại đây. Huống chi nó lại là thiên tài kiếm đạo, chỉ trong vòng ba năm đã luyện thành toàn bộ Hồi Phong Thất Tuyệt!”.

Hần ngây người im lặng.

“Bất quá, tệ phái luôn ân oán phân minh, vì báo đáp đại ân của thí chủ, sẽ cho thí chủ một cơ hội...”.

Hần ngẩng phắt lên.

Trên mặt Tĩnh Diệt lão ni hiện lên một tia giả hoạt, mỉm cười nói: “Ngày mười tám tháng này, tệ phái cử hành luận kiếm đại hội, mời thí chủ một người một kiếm đến tệ phái một lần nữa, chỉ cần thí chủ có khả

năng tiếp được Hồi Phong Thất Tuyệt của Định Chân, bần ni làm chủ, đáp ứng cho Định Chân xuống núi!”.

7. Chương 7: Tình Thiên Nan Bồ

Già Lam Kiếm rốt cục đã ngưng lại, tựa hồ đã quay về sau ngàn năm vạn năm mệt mỏi, trong tuyệt vọng ẩn tàng vô hạn sát cơ.

A Nan Đào chậm chậm đưa xéo lên, ôn nhu như tình nhân mở rộng vòng tay.

* * * * *

“Đại ca, Hồi Phong Thất Tuyệt thực sự là không có chiêu thức nào có thể phá giải ư?”

Hắn cất tiếng hỏi.

“Hồi Phong Thất Tuyệt, tuyệt chiêu là ở thức thứ bảy...”. Hàn Tiểu nhấp một ngụm trà nóng, mặt lộ vẻ ngưng trọng, “hai trăm năm trước Trảm Tình sư thái sáng tạo ra Hồi Phong Thất Tuyệt, chưa có ai phá được thức thứ bảy Tình Thiên Nan Bồ này”.

“Vậy còn huynh, huynh có thể phá giải được không?” Hắn đưa mắt nhìn vị nghĩa huynh này trong lòng tràn đầy hi vọng.

“Không thể...”.

Trái tim hắn đột ngột trầm xuống.

Hàn Tiểu đưa mắt nhìn hắn đầy thâm ý: “Tuy không thể phá giải, nhưng trong đao pháp của huynh có một chiêu “Trừu Đao Đoạn Thủy” lăng lệ hơn cả, có thể cùng với đối phương lưỡng bại câu thương. Chỉ là, đệ muốn học sao?”.

* * * * *

Già Lam Kiếm cuối cùng cũng chuyển động, giống như ngôi sao băng xẹt qua bầu trời, lạnh lùng đâm vào ngực hắn.

Nhát kiếm lạnh lùng.

Nhát kiếm thương tâm.

Nhát kiếm buồn đau.

Tình Diệt lão ni ở bên cạnh quan chiến khóe miệng khẽ mỉm cười. Tiểu ni cô kia lo lắng kêu “A!” một tiếng, không dám nhìn thiếu niên anh khí bùng bùng này bị hủy dưới kiếm.

Không ai biết rằng nghĩa huynh của hắn là cao thủ dùng đao thiên hạ đệ nhất Hàn Tiểu, cũng không ai biết Trừu Đao Đoạn Thủy của họ Hàn có thể ngang ngửa với Tình Thiên Nan Bồ.

A Nan Đào vẫn bất động. Già Lam Kiếm cắm phập vào ngực hắn!

Hắn nhìn thật sâu vào trong mắt nàng, nhẹ nhàng lẩm bẩm: “Tiểu Miêu...”.

Già Lam Kiếm đâm vào một tắc liền dừng lại.

Nàng bất động nhìn hắn thật lâu, đột nhiên dâng tràn lệ nóng, lao vào ngực hắn. Già Lam Kiếm rơi xuống vùng cát bụi.

Hắn vội vàng ôm chặt lấy nàng, tựa hồ như nếu buông tay, nàng sẽ biến mất khỏi chốn hồng trần này.

Nàng bụm vết thương của hắn, nước mắt menh mang: “Chàng có đau không?”.

Hắn liên tục lắc đầu, ngẩng lên hướng về phía Tịch Diệt lão ni sắc mặt đang tái xanh chậm rãi nói: “Tình Thiên nhưng vẫn có thể dùng tình bù vào”.

Sau đó, hai người dìu nhau đi xuống núi.

Tịch dương vẽ lên một dải ráng vàng rực rỡ theo thân ảnh hai người, gió đêm phơ phất, tay áo phất phơ, từ xa nhìn lại, họ như hai kẻ thần tiên...

Tiểu ni cô lặng lẽ dùng ánh mắt tiễn hai người đi xa, tâm tư cuộn sóng, nhìn theo đến mê mẩn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoi-phong-that-tuyet>